

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2019 roku

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Alicja Wiśniewska (spr.)
Sędziowie	SSO Joanna Walczuk SSO Mirosław Krzysztof Derda
Protokolant:	st. sekr. sąd. Ewa Andryszczyk

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2019 roku w Suwałkach

na rozprawie

sprawy z wniosku **Z. T.**

z udziałem D. T.

o podział majątku wspólnego

na skutek apelacji wnioskodawcy Z. T. od postanowienia Sądu Rejonowego w Augustowie z dnia 4 września 2018r., sygn akt I Ns 169/17

po s t a n a w i a:

- 1) sprostować oczywistą niedokładność w pkt. I zaskarżonego postanowienia w ten sposób , że ustalić wartość spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w A. przy ulicy (...), o powierzchni użytkowej 60,50 m² na kwotę 190 167 zł (sto dziewięćdziesiąt tysięcy sto sześćdziesiąt siedem złotych) ;
- 2) oddalić apelację;
- 3) zasądzić od wnioskodawcy Z. T. na rzecz uczestniczki postępowania D. T. kwotę 2700 zł (dwa tysiące siedemset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego przed Sądem II – giej instancji.

SSO Alicja Wiśniewska SSO Joanna Walczuk SSO Mirosław Krzysztof Derda

Sygn. akt I. Ca 458/18

UZASADNIENIE

Wnioskodawca Z. T., za pośrednictwem swego fachowego pełnomocnika, wystąpił do Sądu Rejonowego w Augustowie w dniu 25.04.2017 r., z wnioskiem o podział majątku wspólnego jego i jego byłej żony D. T.. Domagał się ustalenia, że w skład ich wspólnego majątku dorobkowego wchodzi: spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...), usytuowanego na IV piętrze, przy ul. (...) w A., o pow. użytkowej 60,5 m² w tym 44.18 m² pow. mieszkalnej wraz z przynależną do lokalu piwnicą o nr 15 oraz przedmioty stanowiące wyposażenie w/w lokalu, w tym meble, sprzęt

RTV i AGD i domagał się dokonania jego podziału poprzez przyznanie tych składników majątku na wyłączną własność uczestniczki postępowania D. T. ze stosowną dopłatą na rzecz wnioskodawcy. Domagał się również zasądzenia od uczestniczki postępowania na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Ostatecznie, w toku postępowania sądowego, wnioskodawca domagał się ustalenia, że w skład wspólnego majątku dorobkowego jego i jego byłej żony D. T. wchodzi: spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...), usytuowanego na IV piętrze przy ul. (...) w A. o pow. użytkowej 60,5 m² w tym 44,18 m² pow. mieszkalnej wraz z pomieszczeniem piwnicznym o wartości 190.167 zł zgodnie z operatem szacunkowym biegłego; kwota 15.500 zł tytułem sprzedaży przez uczestniczkę postępowania samochodu osobowego S. (...) o nr rej. (...); kwota 5.800 USD tytułem sprzedaży przez wnioskodawcę samochodu marki S. (...); kwota 3.595,27 USD (połowa z kwoty 7.190,54 USD) znajdująca się na koncie banku CityBank w chwili uprawomocnienia się wyroku rozwodowego oraz kwota 1.669,79 USD (połowa z kwoty 3.339,58 USD znajdująca się na koncie w banku (...) w chwili uprawomocnienia się wyroku rozwodowego), bo pieniądze zgromadzone na tych dwóch kontach należą w połowie do nich, a w połowie do posiadacza konta A. O., która trzymała na nich również swoje oszczędności. Ostatecznie wnioskodawca zrzekł się ruchomości stanowiących wyposażenie lokalu mieszkalnego z uwagi na to, że są stare i z tego powodu są bezwartościowe, odstępując tym samym od żądania zaliczenia ich do masy majątkowej oraz konsekwentnie podtrzymywał, że nie należy w ramach podziału majątku dorobkowego rozliczać i obciążać go 1/2 wartości czynu za wspólne mieszkanie, który w całości opłacała uczestniczka postępowania, na łączną kwotę 20.161,47 zł, bowiem nie miał on możliwości korzystania i użytkowania lokalu, ponieważ znajdował się on w wyłącznym posiadaniu uczestniczki, zatem to ona mogła dysponować tym mieszkaniem tak jak i podnajmować lub je wynajmować. Domagał się również ustalenia, że w skład majątku wspólnego wchodzi również oszczędności posiadane przez D. T. na lokacie bankowej. Wnosił też, aby obok zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, dodatkowego zasądzenia zwrotu kosztów dojazdu poniesionych w toku sprawy przez pełnomocnika wnioskodawcy w kwocie 588 zł.

Uczestniczka postępowania D. T., ustosunkowując się do przedmiotowego wniosku i w odpowiedzi na wniosek, za pośrednictwem swego fachowego pełnomocnika, początkowo wyraziła zgodę na podział majątku dorobkowego poprzez przyznanie na jej rzecz prawa do lokalu mieszkalnego oraz ruchomości ze stosowną spłatą na rzecz wnioskodawcy. Ponadto wniosła o rozliczenie w ramach podziału majątku dorobkowego 1/2 wartości czynszu za wspólne mieszkanie stron, jakie uczestniczka samodzielnie uiszczala od dnia 01.05.2009 r. do chwili z odpowiedzi; zaliczenie do masy majątkowej wartości samochodu marki S. (...) rok prod. 2002 lub 2003, pojemność silnika 3l. stanowiącego majątek stron o wartości ok. 45.000 zł i sprzedanego przez wnioskodawcę po rozwodzie i stosowne rozliczenie wartości tego pojazdu w niniejszym podziale oraz zaliczenie do masy majątkowej oszczędności posiadanych przez strony w czasie wspólnego pobytu w USA w bankach (...) oraz (...) i stosowne ich rozliczenie w podziale (k. 41-43).

Ostatecznie, na ostatniej rozprawie, uczestniczka postępowania D. T. zgodziła się na: podział wspólnego spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego poprzez przyznanie go na jej wyłączną własność wg szacunku biegłego o wartości 190.167 zł po zaminowaniu 1/2 należności z wcześniej zgłaszanych opłat czynszu bez opłat za wodę od 01.05.2009 r. i do IX 2018 na 20161,47 zł, ze spłatą 1/2 udziału na rzecz wnioskodawcy, ale rozliczenie na jej rzecz ze strony wnioskodawcy 1/2 wartości samochodu S. (...) zbytego za 5.800 USD, pominięcia zgodnie ze stanowiskiem wnioskodawcy w podziale ruchomości stanowiących wyposażenie lokalu mieszkalnego – starych i bezwartościowych. Ponadto uczestniczka wniosła o uwzględnienie do majątku wspólnego oszczędności zgromadzonych przez wnioskodawcę w USA w czasie trwania związku małżeńskiego, kwocie 28.000 USD, które ujawniał wnioskodawca w deklaracji wsparcia złożonej do akt sprawy.

Postanowieniem z dnia 4 września 2018r., w sprawie sygn. akt I Ns 169/17 Sąd Rejonowy w Augustowie dokonał podziału majątku wspólnego wnioskodawcy Z. T. i uczestniczki postępowania D. T., w skład którego wchodziło spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w A. przy ul. (...), o powierzchni użytkowej 60,50 m², składającego się z trzech pokoi, kuchni, łazienki, WC oraz przedpokoju wraz z przynależnym pomieszczeniem piwnicznym, wierzytelność w kwocie 5.800,00 USD z tytułu sprzedaży samochodu marki S.,

oszczędności w kwocie 7.190,54 USD w (...) Bank oraz oszczędności w kwocie 3.339,58 USD w (...) oraz oszczędności w posiadaniu wnioskodawcy w kwocie 28.000,00 USD w ten sposób, że spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego powyżej opisanego przyznał na wyłączną własność uczestniczki postępowania D. T., natomiast wszystkie powyżej wskazane oszczędności i wierzytelność w kwocie 5.800,00 USD przyznał na wyłączną rzecz wnioskodawcy Z. T..

Tytułem spłaty zasądził od wnioskodawcy Z. T. na rzecz uczestniczki postępowania D. T. kwotę 7.088,70 zł, płatną w terminie 7 dni od uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia z odsetkami ustawowymi za opóźnienie na wypadek uchybienia temu terminowi spłaty. Ponadto stwierdził, że zainteresowani ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy oparł na podstawie następujących ustaleń faktycznych i prawnych:

Z. T. i D. T. zawarli związek małżeński dnia 20.07.1991 r. w Urzędzie Stanu Cywilnego w L., natomiast wyrokiem z dnia 07.04.2009 r. w sprawie o sygn. akt I C 386/08 Sądu Okręgowego w Suwałkach został orzeczony ich rozwód – z wyłącznej winy Z. T.. Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 29.04.2009 r. i z tym dniem ustała małżeńska wspólność majątkowa stron. Zatem wspólność majątkowa – wspólność ustawowa – wnioskodawcy Z. T. i uczestniczki postępowania D. T. trwała od 20.07.1991 r. do 29.04.2009 r.

Dokonując ustaleń w zakresie składu i wartości majątku wspólnego zainteresowanych Sąd Rejonowy oparł się na dowodach w postaci dokumentów, zeznań świadka – córki stron P. T., którym to zeznaniom w całości dał wiarę, nie znajdując dowodów i powodów by jej odmówić, jak również zeznaniach uczestniczki postępowania D. T. oraz dowodach w postaci pisemnej opinii biegłego sądowego z zakresu budownictwa lądowego i szacowania nieruchomości mgr inż. A. T. jak i pisemnej opinii biegłego sądowego z zakresu mechaniki pojazdowej i ruchu drogowego mgr inż. R. S..

Ostatecznie Sąd Rejonowy ustalił, iż w skład majątku wspólnego wchodzi spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) położone w A. przy ul. (...), o powierzchni użytkowej 60,50 m², składającego się z trzech pokoi, kuchni, łazienki, WC oraz przedpokoju wraz z przynależnym pomieszczeniem piwnicznym, o wartości ustalonej przez biegłego sądowego A. T.. Ponadto w skład majątku wspólnego wchodzi oszczędności zgromadzone na rachunkach bankowych w C. i (...) Bank; kwota 7.190,54 USD znajdującej się w C. oraz kwota 3.339,58 USD znajdująca się w (...) Bank. Sąd Rejonowy wskazał, że choć z rachunków tych niewątpliwie wynika, iż na tych kontach wpisana została i A. O., to tylko z tego powodu brak jest podstaw, aby przyjąć jak twierdzi wnioskodawca, iż to są również jej pieniądze w połowie, bowiem w innym wypadku bank by jej nie ujmował. Są to twierdzenia dowolne, niczym nie poparte, a brak wpisania uczestniczki nie pozwala przyjąć twierdzeń wnioskodawcy. Ponadto Sąd Rejonowy uznał, iż do majątku dorobkowego stron należy także przyjąć i podzielić kwotę 28.000 USD, bowiem taką właśnie kwotę ujawnił sam wnioskodawca w 2006 r. w deklaracji wsparcia (k. 249 akt), wskazując swoje oszczędności posiadane w banku w Stanach Zjednoczonych, co z resztą potwierdziła w swoich zeznaniach świadek, córka stron, P. T.. Co więcej własnoręcznym podpisem poświadczył on, że zawarte oświadczenia są prawdziwe i poprawne, a złożenie takiego oświadczenia przed notariuszem publicznym z potwierdzeniem jego prawdziwości przez wnioskodawcę odpowiada polskiemu oświadczeniu pod rygorem odpowiedzialności karnej, zatem wszystko to przemawia za tym, że składnik ten w całości winien zostać rozliczony, bowiem nie można przyjąć, że oświadczenie takie wnioskodawca składał jako nieprawdziwe. Sąd Rejonowy też przyjął, że do rozliczeń należy zaliczyć kwotę 5.800 USD z tytułu sprzedaży samochodu marki S. (...), na co zgodnie wskazywały same strony postępowania. W zakresie kwoty pochodzącej ze sprzedaży samochodu marki S. (...) Sąd ustalił, że została ona skonsumowana w czasie trwania pożycia małżeńskiego stron na potrzeby rodziny, a dokładnie na bilety lotnicze i wydatki uczestniczki i córek do Stanów Zjednoczonych w 2007 roku. Podobnie nie podlegały rozliczeniu nie wykazane oszczędności rzekomo zgromadzone na rachunkach bankowych w Polsce w czasie trwania wspólności stron. Za zasadne Sąd Rejonowy przyjął rozliczenie w ramach podziału majątku dorobkowego stron połowy wydatku w postaci czynszu za wspólne mieszkanie stron, jakie uczestniczka postępowania samodzielnie uiszczała od dnia 01.05.2009 r. do dnia wydania orzeczenia. Łączny czynsz

w tym okresie wyniósł kwotę 40.322,94 zł, zatem 1/2 z tej kwoty daje bezspornie kwotę 20.161,47 zł i taką kwotę Sąd rozliczył dzieląc majątek dorobkowy stron.

Uwzględniając powyższe okoliczności Sąd Rejonowy dokonał podziału majątkowego wspólnego zainteresowanych, przy uwzględnieniu niespornego kursu dolara na dzień orzeczenia - 3,70 zł, w skład którego wchodziło spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego, o wartości wg biegłego na kwotę 190.167 zł, po zminusowaniu wydatku na czynsz w kwocie 20161,47 zł, wierzytelność w kwocie 5.800,00 USD z tytułu sprzedaży samochodu marki S., oszczędności w kwocie 7.190,54 USD w (...) Bank oraz oszczędności w kwocie 3.339,58 USD w (...) oraz oszczędności w posiadaniu wnioskodawcy w kwocie 28.000,00 USD. Rozstrzygając o sposobie podziału Sąd Rejonowy miał przy tym na uwadze przepisy art. 210 – 212 kc w zw. z art. 1035 kc oraz art. 618 – 625 kpc w zw. z art. 688 kpc i art. 567 kpc i stanowiska samych zainteresowanych stron z wniosku. Ostatecznie Sąd Rejonowy przyznał spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego na wyłączną własności uczestniczki postępowania D. T., natomiast wszystkie powyżej wskazane oszczędności i wierzytelność w kwocie 5.800 USD z tytułu sprzedaży samochodu S. na wyłączną rzecz wnioskodawcy Z. T.. Ponieważ udziały zainteresowanych w majątku wspólnym były równe, to zasądził od wnioskodawcy Z. T. spłatę na rzecz uczestniczki postępowania D. T. w kwocie 7.088,70 zł, płatną w terminie 7 dni od uprawomocnienia się orzeczenia z odsetkami ustawowymi za opóźnienie na wypadek uchybienia temu terminowi spłaty.

Majątek wspólny stron w postaci oszczędności w USD w posiadaniu wnioskodawcy to: 7190,54 + 3339,58 i 28000 oraz wierzytelność w kwocie 5800 USD z tytułu sprzedaży samochodu S., łącznie to 44330,12 USD pomnożona po 3,70 zł daje kwotę 164.021,44 zł, w którym udział wartościowy każdej ze stron to 82.010,70 zł, a że udział wnioskodawcy w lokalu przyznanym w naturze uczestnicze wartościowo wynosi 74.922,03 zł (190.167 zł : 2 = 95.083,50 zł minus 20.161,47 zł) to zasądzić należało od wnioskodawcy spłatę w kwocie 7.088,70 zł (82.010,70 zł minus 74.922,03 zł).

O kosztach orzeczono z mocy art. 520 § 1 kpc, zgodnie z zasadą z niego wynikającą, że każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.

Apelację od powyższego postanowienia wniósł wnioskodawca Z. T. zaskarżając je w całości.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na wynik sprawy tj.:

I. art. 325 k.p.c. poprzez sprzeczność sentencji wyroku co do składu majątku z wysokością ustalonych w nim spłat i uznanie, że to Wnioskodawca ma dokonać spłat, gdyby przy prawidłowo przeprowadzonej kalkulacji i uwzględnieniu składu majątku wspólnego (zgodnie z sentencją wyroku) to Wnioskodawca uzyskałby spłatę od Uczestniczki postępowania;

II. art. 567 §3 k.p.c. w zw. z 684 i 686 k.p.c. art. 325 k.p.c. poprzez nieoznaczenie w sentencji wyroku wartości nieruchomości stron, co w konsekwencji uniemożliwia dalsze ustalenie wysokości należnej spłaty Wnioskodawcy;

III. art. 567 §3 k.p.c. w zw. z 684 i 686 k.p.c. poprzez faktyczne rozliczenia wydatków Uczestniczki postępowania - należności czynszowej za mieszkanie stron (co wynika z uzasadnienia wyroku), pomimo nieuwzględnienia roszczenia Uczestniczki postępowania w sentencji wyroku a zatem podstawne pomniejszenie kwoty spłaty jaką powinien otrzymać Wnioskodawca;

IV. art. 233 §1 k.p.c. poprzez brak wszechstronnej oceny przeprowadzonych w sprawie dowodów i uznanie, że Wnioskodawca był w posiadaniu kwoty 28.000 USD na dzień uprawomocnienia się wyroku rozwodowego 29.04.2009r. pomimo przedstawienia wyciągów z rachunków bankowych do końca 2009r., na których nie widnieje powyższa kwota.

V. art. 233 §1 k.p.c. poprzez błędną i wewnętrznie sprzeczną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i uznanie, że Wnioskodawca był w posiadaniu kwoty 28.000 USD na dzień uprawomocnienia się wyroku rozwodowego

29.04.2009r., kiedy to zeznania Uczestniczki postępowania jako świadka (córki stron) dotyczyły roku 2006r. a żadne inne dokumenty nie potwierdzają tej okoliczności;

VI. art. 233 §1 poprzez sprzeczność ustaleń Sądu ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, i uznanie że Wnioskodawca posiadał od 2006 do dnia uprawomocnienia się wyroku rozwodowego kwotę 28.000 USD pomimo faktu, że sama Uczestniczka postępowania przedstawiła dokumenty z C. z okresu 13.04-13.05.2007r. na którym widnieje kwota 7.574,53 USD oraz PolishSlavic Bank z 1.04.-31.05.2007r. na którym widnieje kwota 0.00 USD;

VII. art. 233 §1 i 2 k.p.c. w zw. z 684 kpc poprzez brak wszechstronnej oceny wiarygodności i moc dowodów przedstawionych przez Uczestniczkę postępowania polegającej na bezpodstawnym uznaniu, że przedstawienie przez Uczestniczkę postępowania wydruku komputerowego z nazwą banku, z zamazanym numerem konta, kwotą dostępnymi środkami i salda oraz ręcznie dopisanym posiadaczem konta spełnia warunki wyciągu z rachunku bankowego i może stanowić dowód w niniejszej sprawie, pomimo kwestionowania tego dokumentu przez pełnomocnika Wnioskodawcy;

VIII. art. 233 k.pc. poprzez ocenę dowodów w sposób sprzeczny z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia zawodowego poprzez uznanie, że pomimo istnienia dokumentów bankowych świadczących o współposiadaniu rachunków bankowych na dzień uprawomocnienia się wyroku rozwodowego i stwierdzenie, że: "Są to twierdzenia dowolne, niczym nie poparte, a brak wpisania uczestniczki postępowania nie pozwala przyjąć twierdzeń wnioskodawcy". - str. 7 uzasadnienia.

IX. art.234 k.p.c. w zw. z art.367k.c. w zw. z 731k.c. i 6 k.c przez jego niezastosowanie, a w konsekwencji pominięcie, że Sąd jest związany domniemaniem do czasu jego obalenia, które w niniejszej sprawie nie nastąpiło (str. 7 uzasadnienia) i uznanie, że kwota znajdująca się na kontach bankowych Wnioskodawcy i A. O., w całości należy do Wnioskodawcy i Uczestniczki postępowania.

Ponadto apelujący wniósł o:

- dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentów - oświadczeń Z. T. i A. O. na okoliczność nieposiadania na dzień uprawomocnienia się wyroku rozwodowego przez Wnioskodawcę kwoty 28.000 USD, wspólnych oszczędności A. O. i Wnioskodawcy trzymanych w (...) Bank (...) oraz dokonywanych na te konta wpłat przez A. O.

- wystąpienie do Banku (...) S.A. z wnioskiem o udostępnienie historii rachunków bankowych, lokat i innych produktów finansowych od 1.0.1.2009r. do 31.12.2009r., którym posiadaczem była D. T. i dopuszczenie oraz przeprowadzenie dowodu na okoliczność kwoty zgromadzonych oszczędności, które wchodzi w skład majątku wspólnego podlegającego podziałowi.

Wskazywał, iż konieczność powołania powyższych dowodów nastąpiła na obecnym etapie sprawy, oświadczenia pkt. X zostały powołane z uwagi na niezasadne zdaniem Wnioskodawcy ustalenie braku domniemania opisanego w pkt VIII i IX, natomiast wniosek o przedstawienie historii rachunków jest uzasadniony faktem, nieprzedstawienia przez Uczestniczkę postępowania wyciągu z rachunków bankowych oraz akceptacji tego faktu przez Sąd I instancji.

Wnioskodawca domagał się przyznania na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje wg. norm przepisanych.

Ostatecznie wniósł o zmianę wyroku poprzez:

1) Ustalenie, że w skład majątku wspólnego wnioskodawcy Z. T. i uczestniczki postępowania D. T. wchodzi:

a) spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego nr (...), usytuowanego na IV piętrze, przy ul. (...) w A., o pow. użytkowej 60,5 m² w tym 44,18 m² pow. mieszkalnej o wartości 190.167zł

b) wierzytelność w kwocie 5.800 USD z tytułu sprzedaży samochodu marki S.;

c) oszczędności w kwocie 1669,79 USD zgromadzone w (...) Bank oraz w kwocie 3595,27 USD zgromadzone w C.;

d) oszczędności zgromadzone przez Uczestniczkę postępowania w banku (...) S.A. - brak obecnie możliwości ustalenia wartości.

2) Przyznanie składnika określonego w pkt 1) lit. a na wyłączną własność Uczestniczki postępowania z obowiązkiem spłaty Wnioskodawcy - wysokość spłaty możliwa po ustaleniu kwoty posiadanej przez Uczestniczkę postępowania w Banku (...) S.A.

Natomiast w przypadku oddalenia wniosku dowodowego, przyznanie spłaty na rzecz Wnioskodawcy w wysokości - 74613,14 zł, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie do ponownego rozpoznania.

Uczestniczka postępowania D. T. w odpowiedzi na apelację wniosła o jej oddalenie i zasądzenie od wnioskodawcy zwrotu kosztów postępowania przed Sądem II instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawcy okazała się bezzasadna i nie zasługiwała na uwzględnienie.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwolił Sądowi rozpoznającemu apelację na konstatację, że dokonane przez Sąd Rejonowy rozstrzygnięcie, jak i wnioski wywiedzione z przeprowadzonego postępowania dowodowego prowadzące do wydania zaskarżonego postanowienia były prawidłowe. Stąd też w pełni akceptuje poczynione przez Sąd I instancji ustalenia stanu faktycznego, jak i zaprezentowane w uzasadnieniu skarżonego orzeczenia rozważania prawne. W konsekwencji, zarzuty podniesione w treści apelacji, w ocenie Sądu II instancji, stanowią w istocie gołosłowną polemikę z prawidłowymi wskazaniem i rozważaniami Sądu I instancji.

Zasadniczym zarzutem apelacji był zarzut dokonania przez Sąd Rejonowy błędnych ustaleń faktycznych i dokonania dowolnej oceny materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie.

W realiach niniejszej sprawy zarzut naruszenia przez Sąd art.233§1 k.p.c. nie zasługiwał na uwzględnienie. Sąd I instancji w pełni sprostał ciążącym na nim powinnościom, a kwestionowanie w powyższym zakresie dokonanej przez Sąd oceny dowodów przez skarżącego polega jedynie na zaprezentowaniu własnych, korzystnych dla niego ustaleń stanu faktycznego, dokonanych na podstawie własnej, korzystnej dla skarżącego oceny materiału dowodowego. Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Skuteczne postawienie zarzutu naruszenia powyższego wymaga wykazania, iż Sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego. Nie jest zaś wystarczające tylko przekonanie strony o innej niż przyjął sąd wadze (doniosłości) poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie. Prawidłowe postawienie zarzutu naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów nie może polegać więc tylko na przedstawieniu własnej, korzystnej dla skarżącego wersji zdarzeń, opartej na własnej ocenie dowodów. Konieczne jest bowiem, przy posłużeniu się argumentami wyłącznie jurydycznymi wykazywanie, że określone w art. 233 § 1 k.p.c. kryteria oceny wiarygodności i mocy dowodów zostały naruszone, co miało wpływ na wynik sprawy albo, że sąd pominął istotne dla sprawy dowody przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy (por. orzeczenia SN z dnia 16 grudnia 2005 roku, III CK 314/05, LEX nr 172176; z dnia 18 czerwca 2004 roku, II CK 369/03, LEX nr 174131; z dnia 15 kwietnia 2004 roku, IV CK 274/03, LEX nr 164852; z dnia 25 listopada 2003 roku, II CK 293/02, LEX nr 151622). Mając powyższe na uwadze ocena dowodów przedstawiona w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia mogłaby być skutecznie podważona w postępowaniu odwoławczym tylko wówczas, gdyby apelujący wykazał, że zawiera ono błędy logiczne, wewnętrzne sprzeczności lub jest niepełna. Jeżeli z określonego materiału dowodowego Sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena Sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów i musi się ostać, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne. Nie jest więc wystarczającym uzasadnieniem błędu w ustaleniach faktycznych przedstawienie przez stronę skarżącą własnej oceny dowodów i wyrażenie dezaprobaty dla oceny prezentowanej przez Sąd pierwszej instancji.

Chybione są również zarzuty naruszenia przez Sąd I instancji art. 567§3 k.p.c. w zw. z art.684 i 686 k.p.c.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że przepisem regulującym ustalenie składu majątku wspólnego jest art. 567 k.p.c. W jego § 3 ustawodawca nakazuje odpowiednie stosowanie przepisów postępowania o dziale spadku, które to z kolei odsyłają do odpowiedniego stosowania przepisów o zniesieniu współwłasności (art. 688 k.p.c.). Mając na uwadze to podwójne odesłanie w postępowaniu o podział majątku wspólnego małżonków sąd rozstrzyga o przynależności poszczególnych przedmiotów do dorobku, do oddzielnych mas majątkowych, o tym jakie wydatki i nakłady z majątku wspólnego na rzecz majątku osobistego – i odwrotnie – podlegają zwrotowi, o roszczeniach z tytułu posiadania rzeczy, pobranych pożytkach, długach i wierzytelnościach (tak: Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z dnia 19 maja 1989r., III CZP 52/89, OSNC 1990/4-5/60). Obowiązek wskazania składników majątku podlegających podziałowi spoczywa na stronach, a sąd jest jedynie uprawniony do ustalenia jego składu oraz rozstrzyga spór między uczestnikami postępowania o to, czy konkretny przedmiot majątkowy należy do majątku. Oznacza to, że sąd nie ma prawa prowadzić z urzędu dochodzenia, czy i jaki istnieje jeszcze inny majątek wspólny (zob. postanowienie SN z dnia 18 stycznia 1968 r., III CR 97/67, OSN 1968, nr 10, poz. 169).

Zdaniem Sądu Okręgowego nie można zarzucić Sądowi Rejonowemu dowolności w zakresie ustalenia składników majątku wspólnego zainteresowanych i przyjęcie, że w skład majątku wspólnego wchodzi środki zgromadzone na zagranicznych rachunkach bankowych w wysokości wskazanej przez uczestniczkę postępowania. Jak chodzi o środki zgromadzone w CityBank w kwocie 7 190,54 USD oraz w (...) Bank w kwocie 3 339,58 USD, to ich wysokość była niesporna pomiędzy zainteresowanymi, przy czym wnioskodawca domagał się zaliczenia w skład majątku wspólnego tylko połowy zgromadzonych oszczędności, wskazując iż współposiadaczem rachunków bankowych, na których oszczędności były zgromadzone, była A. O..

Prawidłowo uznał Sąd Rejonowy, iż wnioskodawca w żaden sposób nie wykazał, iż właścicielem połowy oszczędności zgromadzonych na rachunkach bankowych jest A. O.. Wnioskodawca nie przedstawił bowiem umowy o prowadzeniu rachunku bankowego, z której wynikałoby kto i w jakim zakresie jest właścicielem (a nie posiadaczem) zgromadzonych tam środków, nie złożył również wyciągów bankowych, które potwierdzałyby jego twierdzenia, iż A. O. dokonywała bieżących wpłat na w/w rachunki bankowe i gromadziła na nich oszczędności. Podkreślenia przy tym wymaga, iż powoływane w apelacji orzecznictwo Sądu Najwyższego o prawie posiadacza do połowy zgromadzonych na rachunku bankowym środków dotyczy osób pozostających we wspólności ustawowej małżeńskiej. Tymczasem wnioskodawca z A. O. w takim stosunku nie pozostawał. Przypomnieć należy, iż zgodnie z art.51a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Prawo bankowe w przypadku rachunku wspólnego prowadzonego dla osób fizycznych, o ile umowa rachunku bankowego nie stanowi inaczej, każdy ze współposiadaczy rachunku może dysponować samodzielnie środkami pieniężnymi zgromadzonymi na rachunku i każdy ze współposiadaczy rachunku może w każdym czasie wypowiedzieć umowę ze skutkiem dla pozostałych współposiadaczy.

Sąd Okręgowy nie dopatrywał się po stronie Sądu Rejonowego nieprawidłowości w zakresie zaliczenia w skład majątku wspólnego oszczędności w kwocie 28.000 USD. Sąd Rejonowy wskazał jakie dowody przemawiały za takim ustaleniem, co Sąd Okręgowy w pełni akceptuje i nie wymaga to powtórzenia. O prawidłowości rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego świadczy postawa wnioskodawcy, który w toku postępowania tak przed Sądem I jak i II instancji chciał zataić stan oszczędności na datę ustania wspólności ustawowej małżeńskiej. Na karcie 244 akt sprawy znajduje się informacja o numerze konta ((...)) w (...) Bank, którego posiadaczami byli Z. T. i A. O.. Mimo, iż Sąd Okręgowy zobowiązał wnioskodawcę do złożenia informacji z banku o stanie środków na w/w rachunku w dniu ustania wspólności ustawowej małżeńskiej, wnioskodawca nie uczynił tego. Przedłożył informację dotyczącą innego rachunku bankowego, a ostatecznie na rozprawie apelacyjnej jego pełnomocnik tłumaczył się błędem w numerze rachunku, co nie miało miejsca.

Za prawidłowe Sąd Okręgowy uznał również ustalenia Sądu Rejonowego, co do braku oszczędności zgromadzonych przez uczestniczkę postępowania w Banku (...) S.A. W toku postępowania przed Sądem I instancji zostały złożone dokumenty bankowe potwierdzające stan rachunków, których posiadaczem była uczestniczka postępowania.

Wnioskodawca nie kwestionował ich wówczas, dlatego też formułowanie wniosków dowodowych w tym zakresie na etapie postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy uznał za spóźnione.

Nie można również zarzucić Sądowi Rejonowemu dowolności w zakresie rozliczenia wydatków poniesionych przez uczestniczkę postępowania na utrzymanie lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w A. przy ulicy (...). Poza sporem pozostaje fakt, iż lokal ten został nabyty przez zainteresowanych w dacie istnienia małżeństwa i wchodzi w skład majątku wspólnego. W wyniku rozwiązania małżeństwa zainteresowanych przez rozwód na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Suwałkach z dnia 7 kwietnia 2009r. dotychczasowa współwłasność łączna wynikająca z trwającego małżeństwa przekształciła się w współwłasność ułamkową, po 1/2 udziału. Zgodnie z art. 207 k.c. współwłaściciele ponoszą wydatki i ciężary związane z rzeczą wspólną w stosunku do wielkości udziałów. Uwzględniając wpłaty dokonane przez uczestniczkę postępowania na poczet czynszu za lokal mieszkalny Sąd Rejonowy prawidłowo wyliczył, iż z tego tytułu wnioskodawca winien zwrócić uczestniczce postępowania kwotę 20.161,47 zł. Ponieważ udział wnioskodawcy w majątku wspólnym wynosi 1/2, w takim samym zakresie jest on również zobowiązany do ponoszenia wydatków związanych z utrzymaniem nieruchomości wspólnej do czasu uprawomocnienia się postanowienia o podziale majątku. Fakt nie zawarcia przez Sąd Rejonowy w/w rozliczenia w postanowieniu stanowi naruszenie przepisów postępowania jednakże nie czyni postanowienia wadliwymi i nie wymaga jego korekty. Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia dokonując rozliczeń między zainteresowanymi wskazał bowiem, iż obciąża wnioskodawcę kwotą połowy czynszu uiszczanego przez uczestniczkę postępowania.

Z mocy art. 350§1 k.p.c. Sąd Okręgowy sprostował w zaskarżonym postanowieniu oczywistą niedokładność w zakresie wartości spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w A. przy ulicy (...), która ostatecznie nie była sporna i wyniosła 190 167 zł.

Uwzględniając powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art.13§1 k.p.c. orzekł o oddaleniu apelacji.

O kosztach postępowania przed Sądem Okręgowym orzeczono na podstawie art. 520§2 k.p.c. Ponieważ interesy zainteresowanych w postępowaniu apelacyjnym były sprzeczne, Sąd zasądził od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki postępowania zwrot kosztów zastępstwa procesowego (§4 pkt 8 w zw. z §2 pkt 6 w zw. z §10 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r., poz. 1800 ze zm.).

SSO Alicja Wiśniewska SSO Mirosław Krzysztof Derda SSO Joanna Walczuk